

Nr 19.

Av herr **Vennerström**, *om befrielse från nöjesskatt för biljetter, utdelade i studiesyfte.*

Då nöjesskatten antogs av riksdagen, voro åsikterna mycket stridiga. Här är icke meningen att riva upp en ny debatt. Denna motion avser att åstadkomma förändring i förordningen om nöjesskatt blott i en enda punkt, där förordningens formulering uppenbarligen icke svarar mot dess anda och avsikt.

Särskilt i Stockholm har det varit vanligt, att fribiljetter utdelats till teatrar, konserter och uppläsningar. En del av dessa fribiljetter ha tilldelats elever vid teater- och musikskolor. Elever vid Dramatiska teaterns elevskola och vid enskilda teaterskolor ha erhållit fribiljetter till teatrar och litterära uppläsningar. Elever vid musikkonservatoriet och enskilda skolor för sång och musik ha erhållit fribiljetter till opera-föreställningar och konserter.

Dessa fribiljetter äro utdelade i studiesyfte, icke för att bereda ett nöje. Nøjesskatten är avsedd att vara en skatt på nöjen. I detta fall blir den en skatt på studier. Den försvårar studiernas bedrivande för dem, som i en framtid skola föra vår dramatiska och musikaliska konst framåt. Redan nu är ett allvarligt bedrivande av musikaliska och dramatiska studier mycket betungande på grund av de höjda levnadsomkostnaderna. Såsom förordningen om nöjesskatt nu är formulerad lägger den alldeles i onödan en tyngd till bördan.

Jag hemställer härmed,

att riksdagen må besluta sådan ändring i förordningen om nöjesskatt, att nöjesskatt icke må utgå för fribiljetter, utdelade i studiesyfte.

Stockholm den 15 jan. 1920.

Ivar Vennerström.

